

קדים ליה איסור גניבה לאיסור שבת? שמיד עם הוצאת מקצת הארנק קנה את המעות שבחוץ, שהרי יכול להוציאם דרך פתח הארנק שהוא כבר בחוץ, ואילו איסור שבת לא בא עד שיוציא את כל הארנק.

ומתריצין: אי דאפקיה דרך פיו — הכי נמי.

הכא במאי עסקינן: דאפקיה דרך שוליו, שאינו יכול להוציא את המעות עד שיוציא את כל הארנק.

ומקשינן: והאיכא מקום חלמה תפר שבשולי הארנק דאי בעי מפקע ליה קורע צב-א שם ושקיל את המעות?

ומתריצין: הכא במאי עסקינן: בנסכא. שיש בארנק חתיכת כסף ארוכה. שאינו קונה אותה עד שיוציא את כולה לחוץ.

ומקשינן: ועדיין אין איסור שבת וגניבה באים כאחד.

כיון דאיכא לארנק שנצין, רצועות שבשולי הארנק, שקושר בהם את הארנק, הרי יתכן כי הגנב מפיק ליה מוציא לארנק עד פומיה, ושרי, ואז הוא יכול להתיר את הרצועות, ושקיל, ומצי קני אז לנסכא, ולכן כבר נתחייב אז בגניבה על הנסכא.

[וכמובן שאינו מתחייב בגניבה על הארנק עצמו אלא לאחר שיוציא את כל הארנק, וכדאוקימנא לעיל בנסכא שלא הוציא כולה.

אסקופה החיצונה שהיא רה"ר, אעפ"י שרוב מינין של הבשמים בחוץ, פטור, עד שיוציא את כל הקופה.

קא סלקא דעתך בצררי שהיו בה צרורות צרורות של בשמים. שגם בהוצאת מקצת הקופה כבר יצאו מקצת מהצרורות לחוץ בשלימות, ואעפ"כ פטור עד שיוציא את כל הקופה. קשיא לחזקיה דאמר שאין הולכין אחר הכלי?

ומתריצין: אמר לך חזקיה: הכא במאי עסקינן: באורנסי באגודות שרשי בשמים ארוכים שממלאים את כל הקופה.

מתיב רב ביבי בר אבוי: תניא: הגונב כים ארנק בשבת חייב בתשלומי גניבה, ואעפ"י שבגניבה זו הוא מתחייב סקילה על הוצאה בשבת, מ"מ לא אמרינן שיפטר מלשלם משום דקם ליה בדרכה מיניה, שכבר נתחייב בתשלומי גניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. שמשעה שהגביה את הארנק בבית הבעלים כבר נתחייב בתשלומין, ואילו החיוב על מלאכת שבת לא בא עד שיוציא מהבית. והפטור של קם ליה בדרכה מיניה אינו אלא כששני החיובים באים בבת אחת.

היה מוגרר את הארנק על הארץ ויוציא מהבית, פטור מתשלומין שהרי איסור גניבה ואיסור שבת באין כאחד. שכיון שלא הגביה את הארנק, לא קנאו בקנין גניבה אלא בשעת הוצאתו מבית הבעלים⁽¹⁾ ואז הוא מתחייב גם על שבת.

ואי סלקא דעתך אגד בלי שמויה אגד הרי

הוצאתה מבית הבעלים.

1. עיין רש"י כיצד הוא קונה את הגניבה ע"י